

[Indenrigs- og boligministeren.]

manglende vilje hos ungdommen til at gøre sin pligt her. Den stærke stigning skyldes først og fremmest omskolingerne, som har bragt antallet betydeligt i vejret, og det er derfor velmotiveret, når der nu gennemføres bestemmelser, der muliggør, at man ved genindkaldelser i hvert fald ikke stiller militærnægterne bedre, end man har stillet det værnepligtige mandskab.

Det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen ville forklare os, at motiverne altid var de bedste, når det drejede sig om at sige nej til at blive soldat. Det ærede medlem er efter min mening enten meget naiv eller meget uvidende. Det ærede medlem burde vide, at man er gået så vidt, at man i dagbladene har annonceret om de fordele, som det rummede at nægte at gøre tjeneste som soldat. Derfor tror jeg, at det ærede medlem må være opmærksom på, at der også kan findes andre motiver til at nægte at være soldat end udelukkende ideelle motiver.

Jeg kan ikke anbefale det ærede medlems forslag, men må anbefale, at der stemmes imod disse ændringsforslag. Hensigten med dem er i virkeligheden at vanskeliggøre det for os at opbygge det forsvar, som vi er i færd med.

I det hele taget vil jeg både til det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen og også i nogen grad til det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, der anlagde en noget mere saglig bedømmelse af forholdene, sige, at når vi lovgiver her, og det gælder ikke blot denne lov, men praktisk alt lovgivningsværk, så gør vi det ikke for dem, som blot vil leve deres liv på de almindelige moralske grundsetninger og den almindelige leveform mellem menneskene, men vi lovgiver for dem, som ikke vil det. Vi lovgiver for alle dem, som vil finde smuthuller, som vil komme billigere fra det, hvorved de undergraver moralen i samfundet, også den moral, som skal til for at bære et forsvarsberedskab af den størrelse, Danmark nu må have.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen motiverede forskellige ændringsforslag. Det ærede medlem ønskede, at man skulle skabe sikkerhed for, at tjenestetiden for civile værnepligtige ikke kunne overstige 20 måneder, således at tillægget kun var to måneder i forhold til 18 måneders tjenestetid for det almindelige mandskab. Det ærede medlem ville have, at humanitært hjælpearbejde skulle stå åbent for de indkaldte civile værnepligtige, ikke mindst det internationale humanitære hjælpearbejde, og at kravet fra den enkelte sessionsfremstillede om at blive overført til civilforsvarskorpset

altid skulle opfyldes. Hvis vi gik ind på de krav, som han søger at udtrykke gennem sine ændringsforslag, ville det være ensbetydende med at udsætte en farlig præmie til dem, som ikke ville være soldater. Med den rejsefeber, som er i ungdommen, og med lysten til at se nye lande og mærkværdige situationer er jeg overbevist om, at man nærmest ville betragte muligheden for at komme de mennesker, der led under oversvømmelser på Posletten, til hjælp, som en højst behagelig afveksling i ungdommens almindelige pligtbud. Hvis man kun sætter 20 måneders tjenestetid, ville man alligevel gøre tjenesten lemfældig i sammenligning med den, som de får, der blandt det almindelige mandskab udskrives til befalingsmænd. Jeg tror ikke, at det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen for alvor mente, at det at blive udskrevet til befalingsmand altid vil blive anset for atråværdigt, idet det byder på højere lønninger og større advancement. Det ærede medlem har muligvis også blandt den ungdom, han kender, eksempler på unge mænd, for hvem det har været et betydeligt afbræk, at de blev taget til befalingsmænd, men som alligevel tog tjenesten med oprejst pande og uden at ty til nogen af de narrestreger, det ærede medlem stillede i udsigt, hvis loven bliver skrevet, som han ønsker den skrevet.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen ønsker, at mandskabet skal kunne overføres til civilforsvarskorpset allerede ved sessionsbehandlingen, hvis det ønskes. Jeg gør opmærksom på, at således som civilforsvarskorpset er opbygget, og således som tjenestetiden er der, kan den ikke tænkes at overstige 12 måneder, og det vil altså derfor, hvad tid angår, være en meget betydelig fordel, den person ville vinde, som på forhånd kunne være sikker på, når han fremstillede sig på session og sagde, han ville til civilforsvarskorpset, at han så også kom der, i sammenligning med, hvad de, der bliver taget til de almindelige våbenarter, det almindelige forsvar, kommer ud for. Derfor tror jeg ikke, det vil være rigtigt at gøre det til et ubetinget krav, som den enkelte kan stille på sessionen. Noget helt andet er, at ønsket kan fremsættes og bedømmes i forhold til civilforsvarskorpsets og den pågældendes tarv, og så vil vel nok de forstandige mennesker, der har med sessionen at gøre — jeg siger ikke dette i anledning af det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversens citater —, og hvoraf langt de fleste er civile personer, finde en løsning, som kan være nogenlunde tilfredsstillende.